

GÖRÜNMEYEN MESELELERDEN

Gördüğümüz başka, görünen başka, arkası da bambaşka bir dünyada yaşıyoruz. Sözü uzatmadan iki konu üzerinden misal verelim.

SERMAYE

[“Bankalardaki finansal güç Yahudilerin korkunç planları için kullandıkları siyasi gücü de oluşturmaktadır. Bu dev finansal kuruluşların Rothschild ailesinin lideri tarafından yani **“Siyonist Kral”** tarafından yönetildikleri anlaşıldığında dünyadaki kargaşa ve ekonomik krizlerin nedenleri daha iyi anlaşılacaktır.

Bu bölümün başında belirtilen Yahudi Protokollerinde dünyada iki tür Masonluk olduğunu açıklamaktadır. Bunlardan ilki “Gizli Masonluk” diğeri ise “Şov Masonluğudur”. Gizli Masonların amaçları sadece kendileri tarafından bilinir ve sığır sürüsü olarak görülen Şov Masonları tarafından fark bile edilmezler.” (s.28)

Yahudi Ansiklopedisinde dünyada çıkan piyasa krizler ve savaşlar için şu sonuçlarını aktarmaktadır.

Yahudiler ekonomik krizleri her zaman görürler çünkü bu krizleri kendileri yaratırlar. Bu insanlar ekonomik krizleri önlemedikleri gibi kriz öncesi hisse senetlerini yüksek fiyatlardan satıp borsaların dibe vurması sonrası geri toplarlar.

Böyle durumlarda hisseleri yok pahasına toplayan Yahudiler servetlerine servet katarlar. Defalardır yarattıkları bu panikler sayesinde Yahudiler çok kısa sürede dünya servetinin büyük kısmını ellerine geçirmişlerdir. Yahudiler borsadaki paniklerde kaybetmezler çünkü onların önceden haberleri vardır. İnsanlar paniklerken onlar için hasat dönemleridir.

Mesela:

1907 yılında ise Para İmparatoru Rothschild kontrolündeki bankalar müşterileri olan ticari bankalar ve muhabir bankalara vadesi gelen mevduatlarını geri ödemeyi ret etmişler ve bu büyük bir bankacılık krizine neden olmuştur.

Rothschild bankalarından mevduatlarını kurtaramayan ticari bankalar müşterilerine ödeme yapamaz olmuş ve tüm ekonomi kilitlenmiştir. Bu olay tüm bankaların toplanarak para ve kredi piyasalarını kontrol edecek bir sistem oluşturmalarını sağlamıştır. Bu işin en kötü tarafı ise para ve kredi piyasalarını düzenleyecek sistemin Rothschildlar tarafından kurulmuş olmasıdır. Bu sistem gelecekte yine panikler yaratmak ve ancak Rothschild bankaları tarafından düzeltilebilecek şekilde yaratılmıştır.

1920, 1930 ve şimdi yaşadığımız 1937 “Roosevelt Ekonomik Depresyonu” bu sistemden kaynaklanmaktadır. Amerika bu krizleri o kadar sık yaşamaya başlamıştır ki artık bu facialar bize “doğal bir şey” olarak yutturulmaya başlanmıştır. Bazı ekonomistler bu krizleri tahmin etmekle iştigal eder olmuşlardır.

Ekonomik krizler her ne kadar kötü olsalar da savaşlar kadar kötü değillerdir. Rothschild sermayesi 1. Dünya Savaşı ve 2. Dünya Savaşı’ndan sorumludurlar. Bu aile aslında son 150 yılda çıkan pek çok savaştan sorumludur.

Aile savaştan tüm tarafları finanse etmektedir ve tuttuğu bir taraf yoktur. Rothschild ailesi için savaşlar Yahudi olmayanları yıpratın, morallerini çökerten dolayısı ile Yahudi hükümlanlığını kurmalarına yardım eden olaylardır.

Savaşlar onlar için amaçlarına ulaşmanın en kısa yoludur. Onlar için faiz tahakkukunu beklemek çok uzun sürmektedir. İnsanları ekonomik krizlerle soymak da oldukça yavaştır. Hâlbuki insanlık acılarının ve dramlarının yaşandığı savaşlar çok karlı ve hızlıdır. Bu Yahudi sermayesi dünyayı yönettiği sürece savaşlar sona ermeyecektir.]¹

¹ Bkz: George Armstrong, trc: Dr. Mertcan AKCANBAŞ, Rothschild Para İmparatorluğu Derin Yahudi Devleti, İstanbul, 2011, s.51

SOSYAL AFLAR

Zamanımızda çıkarılan aflardır. Yurdumuzda af sürekli yaşanan olaylar içinde yer alır. Bir bakarsınız af, vergi için, bir bakarsınız eğitim için, birde bakarsınız adli suçlar için çıkarılmıştır. Ancak çıkan her affın arkaplanında önemli bir durum değişimi olmuştur. Ancak hiçbir zaman kimse görmemiş veya görülmek istenilmemiştir.

Niçin?

Sosyal faktörlerin sonucunu görmek için uzun bir zaman gerekir.

Bizim buradan düşünmemiz gereken nedir?

Af ne için yapıldı?

Sonuç ne oldu?

Ne yazık ki bilgisi noksan olan bir mevzuunun sonucunun ne kadar isabetli olacağını bilmek çok zor olmuştur.

O zaman sorulursa, bilgi bize mi gelecek, yoksa bilgiye biz mi gideceğiz?

Tabii ki, bilgiye biz gideceğiz.

Bilginin avuca düşmesi için el açmak gerekir. “El” demek burada okumaktır.

Bilgi ışık gibidir. Mahzenlere atılsa, üzerine topraklar saçılrsa da muhakkak sıçramaya çıkmaya meyillidir.

Okuyalım.

Düşünelim, şüphe edelim.

Hiç olmazsa bazı şeyleri görmek arzusu bizi tedirgin ederde uyanışımıza sebep olur.

İhramcızâde İsmail Hakkı